

LEDER Valg af ny formand og ny næstformand må også betyde

Farvel til fløjddannelser

Der var én, der var to... Mens landets største borgerlige oppositionsparti, Venstre, fortsat går til ekstraordinært landsmøde i Herning lørdag 21. september med én kandidat til formandsposten, Jakob Ellemann-Jensen, bliver der nu mindst to at vælge imellem på pladsen som næstkommanderende.

Efter at have haft positionen som kandidat for sig selv i det meste af en uge har tidligere udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg nu fået en modkandidat i skikkelse af tidligere sundhedsminister Ellen Trane Nørby, der selv sagt ikke lægger skjul på, hvad der - efter hendes mening - på et afgørende punkt adskiller hende fra Støjberg:

"Jeg tror, at det, som Venstre har brug for nu, er en mere samlende profil. Jeg tror, jeg har de evner, der skal til for at samle partiet. Det har vi i den grad brug for efter nogle uger, hvor vi næsten har slået os selv halvt ihjel og brugt mere tid på at diskutere internt og i korridorerne, end vi har brugt på tale om, hvad vi kan gøre for at gøre Danmark til et stærkere samfund".

De vigtigste ord må siges at være "mere samlende" - fordi den tidligere udlændinge- og integrationsminister nu engang er en af den slags, der i årevis har fået nogle til at fryde sig, mens andre har mødt hendes holdninger og handlinger med mere eller mindre fnysende foragt. Nogle Venstre-vælgere kan tydeligvis

spejle sig i hende og hendes meget direkte facon, mens andre mindst lige så tydeligt mener, at hun må være gået forkert og i virkeligheden hører til et andet politisk parti længere ude til højre end Venstre. Åbenlyst for enhver skal begge kandidater appellere til Venstres uhyre vigtige jyske bagland - og i stedet for at blive ved med at slås og holde fast i gamle fløjddannelser vil det klæde de politikere, som vælgerne har betroet stemmer og tillid, at bruge tid og kræfter på at få et fem år gammelt, ubehandlet sår efter et bittert formandsopgør til at hele.

Et parti, der bliver ved at være i opposition med sig selv, er ikke et parti, der kan udgøre en reel opposition til en siddende regering.

SYNSPUNKT

Er Obama et ideal?

Af Jan Øberg

fil.dr., forskningschef,
Den Transnationale Stiftelse for
Freds- og Fremtidsforskning, TFF,
Vegagatan 25, S-224 57 Lund
janoberg@mac.com

FOREDRAG: Den tidligere amerikanske præsident Barack Obama besøger Aalborg (lørdag 28.9.) for at snakke om lederskab og entreprenørskab.

Universitetsrektor Per Michael Johansen har personligt afsat lidt over en million kroner for at købe billetter til studenter - priserne ligger normalt på 3500-8500 pr. næse.

Om dét siger han til TV 2: "Naturligvis har jeg gjort mig overvejelser om, hvorvidt universitetet oven på en sparerunde skal bruge penge på at give studerende og forskere den her mulighed. Men jeg mener, at det er en enestående mulighed for vores studerende og forskningstalenter til at få relevant læring og unik førstehånds erfaring fra en af de store ledere i verden."

Mens der er snakket meget om det økonomiske har ingen spurgt om Obama er den rette mand at undervise elever og lærere på et universitet.

Og man gad godt vide om

den erhvervsdrivende fond, Musikkens Hus, der står bag hans besøg, mon derefter inviterer Xi Jinping, Vladimir Putin eller Narendra Modi for ligesom at give aalborgenserne lidt bredere syn på vores verden?

Hvad er problemerne med Obama?

Hans tale ved modtagelsen af Nobels Fredspris var en gang visse-vasse om "retfærdig krig"-konceptet, der stred imod Nobels testamente.

Han gjorde intet for at skabe den atomvåbenedrustning, som han lovede tidligt - tværtimod efterlod han et fantasistort budget for ny atomvåbenforskning.

Han standsede ingen af de krige, han overtog som Afghanistan og Irak. Han ekspanderede brugen af droner og tog selv ugentligt - på "Terror-tirsdag" - stilling til hvilke af terroristerne på CIA's liste, der skulle myrdes.

Sammen med sin høgeudenrigsminister, Hillary Clinton, engagerede han også USA i to nye krige. Først pulveriserede USA/Nato Libyen og myrdede statschefen langt uden for FN's mandat. Og så var det under Obama, USA blev dybt involveret i krigen i Yemen.

Og det var Obamas USA, der med vold gennemførte regime-forandringen i Ukraine.

Hans administration mislykkedes fatalt med at lægge "den globale krig mod terror" (siden 11. september 2001) om. Dens eneste re-

sultat er en mangedobling af antallet dræbte som følge af politisk terror.

Til lejligheden i Syrien opfandt USA under hans ledelse begrebet "moderate rebeller", der i virkeligheden var terrorister, og der oprettedes amerikanske baser uden tilladelse fra landets legitime regering og de er der endnu.

Den slags kaldes "aggression" i folkeretten.

Det vigtigste gode, han gjorde for verden, var at holde lidt igen med at bombe Syrien og at han skrev under på aftalen med Iran om atomteknologi.

Men er han så en stor leder? For hvem og for hvad?

Har han været sådan en flot entreprenør for noget som helst, der har gjort verden bedre? Eller er han snarere en charmerende, ikkedømt krigsforbryder?

Universitetsrektor bør forske lidt mere i, hvem det er de så ukritisk beundrer og inkluderer etik og folkeret.

Det gælder også Aalborgs borgmester og de medier, der kun har talt om penge og om hvor meget bedre Obama gjorde verden - uden ét eneste eksempel og uden at også nævne USA's krige og masse mord ude i verden. Obama ledte et system, der er indiskutabelt er det mest krigeriske siden 1945.

Den tidligere leder af verdens højt besungne demokrati tager for øvrigt ikke imod spørgsmål. Magten har ret, så hvad er der vel at snakke om?

Lang vej tilbage til Statsministeriet

Af Henning Bjerregaard

næstformand i Venstre i Ljørslev Ørding, Asselsvej 133, Storup, 7990 Ø. Assels Mors rosengaard@dgtele.dk

VENSTRE: Som menigt Venstre-medlem er jeg godt træt af den opførsel, som ledende politikere og organisationsfolk i Venstre har vist i alt for lang tid (jeg fornemmer, at jeg ikke er alene). Fornemmelsen af, at alt ikke blev ryddet op på det såkaldte Odense-møde, har jo luret siden. Fornemmelsen af, at Kristian Jensen "reddede" Lars Løkke har jo været i luf-ten. Men her bagefter tyder meget på, at Lars Løkke (og Claus Hjort Frederiksen) har styret slagets gang, og vi har jo ikke følt rigtig ro efterfølgende.

Hvorfor har hovedbestyrelse og regionsbestyrelser ikke meldt ud, at alt ikke var fred og idyl og fået noget gjort ved det i tide? De kan jo ikke undgå at have mærket atmosfæren i toppen, og det må vel være deres opgave og ansvar, at der er ro på bagsmækken. Og den måde, de reagerede på her se-nest, ja, det var da en ynkelig forestilling og ikke Venstre-folk værdig. Umiddelbart efter valget nævnte jeg i vores lokalbestyrelse: "Hvis ikke Lars Løkke går, bliver der ballade". Har hovedbestyrelsen overhovedet ikke kunnet tænke så? Og turde de ikke røre ved dette? Venstre har brug for, at alle vore politikere kan tænke og tale frit, både indbyrdes og i pressen og i vore lokale foreninger. Venstre har slet ikke brug for et diktatorisk lederskab. Opfordring: Udsæt valg af formand og næstformand til det ordinære landsmøde. Det tør I måske ikke? Jeg er oprigtig bange for, at det kan vare meget længe, inden Venstre igen får en statsminister.

Ikke oplagt kandidat

Af Ole Michaelsen

Klangshøjvej 17, Gl. Vennebjerg, 9800 Hjørring:

NÆSTFORMAND: Jeg ved godt, at jeg ikke skal blande mig i Venstres valg af tillidsposter. Men når jeg nu hører, at der er Venstre-folk, der har anbefalet Ellen Trane Nørby at stille op til næstformandsposten, undrer jeg mig. Vi har lige haft en periode, hvor hun var minister og klarede sig umådelig dårlig. Hun kan ikke kommunikere, og det er da en væsentlig forudsætning for en formand og en næstformand. Hun vil egne sig bedre som politisk ordfører, hvor hun (som da hun var minister) kan skælde ud på politikere i de andre partier. Som minister tog hun aldrig ansvar for egne og regeringens politik, men skyldte altid de andre for det, der reelt var regerings ansvar. Ligesom der ikke i Venstre er oplagte formandsemner, er der heller ikke oplagte næstformandsemner. Men de vælger nok alligevel Ellemann og Støjberg.

KORT SAGT

Svær fremtid

Af Gert Storgaard

Sørupvangvej 46, 9830 Taars
gert.storgaard@privat.dk

VENSTRE: Svar til Flemming Jansen. Tak for dine bemærkninger (8.9.) til mit indlæg (5.9.).

Jeg har altid betragtet dig med stor respekt for dit job som borgmester og dine meget klare og modige holdninger omkring forskellige forhold, som du har givet udtryk for i læserbreve samt søndagspanelet i Nordjyllands Radio.

Men jeg skal love for, at du i dit indlæg (8.9.) på skolemesteragtig facon går i rette med andre, som har en lidt anden holdning til og forståelse af tingene.

Jeg er absolut ikke den eneste, der har givet udtryk for min mening omkring de midtjyske "oprørere".

Det er der faktisk rigtig mange andre, der også har gjort, og det har vi vel lov til at have vores opfattelse af.

Med hensyn til de herrer Preben Bang Henriksen og Karsten Lauritzen, som jeg kalder utroværdige, så finder jeg det yderst mærkværdigt, at disse to medlemmer af Folketinget ikke tidligere har givet udtryk for deres holdning omkring formandskabet i Venstre. Det er først nu, hvor de begge er blevet tilsidesat i forbindelse med besættelse af forskellige poster i partiet, at de giver udtryk for deres negative holdning til Lars Løkke.

Ordentlighed og demokratisk opførsel er åbenbart ikke noget, som visse op-rørsgrupper i Venstre udviser ved ikke at vente til landsmødet og her fremkomme med forslag til ny formand og næstformand. Med de allerede næsten kårede kandidater til disse to poster går Venstre en svær fremtid i møde.

Kun dæmpet

Af Ernst Simonsen

Blåbærhaven 3, 9330 Dronninglund
esimonsen@privat.dk

URO: Venstre har kørt Jakob Ellemann-Jensen i stilling til ved Venstres landsmøde at blive partiformand. Til næstformand har stemmeslugeren ved sidste folketingsvalg, Inger Støjberg meldt sig. Skønt der på nuværende ikke er en modkandidat til formandsposten, kan der som trold af en æske dukke en op ved landsmødet. Husk på, uroen i Venstre er ikke forbi. Den er indtil videre kun dæmpet.